

кжщи дубровнишки. Освенъ тѣхъ идвали и отивали по търговия и други<sup>1)</sup>. Презъ 1672 г. въ града пребивавалъ дубровчанина Пиетро Финдела, вѣроятно, братъ на Джиовани Финдела, който нѣколко години по-късно се среща споменатъ въ Русе<sup>2)</sup>.

Това били вече последнитѣ години на колонията. Въ дубровнишкия архивъ сж запазени две писма на епископа Антонио Стефани (Антонъ Стефановъ) отъ 1680 г. отъ Никополъ<sup>3)</sup> и Беляне<sup>4)</sup>. Въ тѣхъ се говори за пълното изгубване на колонията и лошото състояние на тѣхната църквица въ Никополъ. Споменава се, че нѣкой си Паоло Лой е купилъ до нея малка кжщица. Следъ него останалъ тамъ Николо ди Пиетро, който завещалъ за обществени цели 15 реали отъ годишния наемъ. Сжщиятъ трѣбвало да плаща наемъ. Въ църквата трѣбвало да се правятъ литургии за минаващитѣ търговци. Следъ това, обаче, се появили спорове и претенции върху имота между търговцитѣ Пиетро Фиори и Елия Веселичъ. Скоро кжщата останала празна. Тя била толкова порутена, че ѝ се налагало голѣмъ ремонтъ. Въ града имало само единъ дубровчанинъ Пиетро Матковичъ. Положението останало непроменено до 1685 г. отъ която година намираме писмо отъ сжщия католикъ. Въ него се споменава Фиоро Фиори, който ималъ въ себе си документитѣ за кжщата. По това време станало възстанието въ Чипровци и положението на дубровчанитѣ се напълно променило. Отъ 1689 г. е последното писмо и на никополския епископъ. Като разказва за последицитѣ отъ това възстание и мизерното положение на останалитѣ тукъ-таме католици, той се спира върху положението въ неговата епархия. Лично неговитѣ енорияши-католици не пострадали отъ турцитѣ<sup>5)</sup>. За тѣхната търговия, обаче, както и за дубровнишкитѣ търговци въ Никополъ, не се споменава нито дума. Сигурно е, че останалитѣ тукъ 1—2 дубровчани се изселили въ Русе, гдето се прибрали и остатъцитѣ на провадийската и силистренска дубровнишки колонии.

Близко единъ вѣкъ следъ това намираме въ архива на Biblioth. Vittorio Emanuele въ Римъ текста на едно послание до католицитѣ въ Никополъ, въ което сжщо не се споменаватъ никакви дубровчани въ града. Въ връзка съ нѣкои религиозни въпроси отъ пропагандата се обръщатъ къмъ павликянитѣ въ Никополъ съ съветъ да изоставятъ курбанитѣ, като безполезни и противни на католишкитѣ догми<sup>6)</sup>.

## 10. Видинъ.

Градътъ Видинъ е билъ единъ отъ най-първитѣ който е билъ посещаванъ отъ дубровнишкитѣ търговци. Още отъ епохата на II-то българско царство тукъ сж идвали, спирали и заминавали, мнозина дубровчани, нѣкои отъ които търгували въ влашкитѣ земи. Видинъ е билъ главна попжтна станция на дългия пжтъ Дубровникъ—Нишъ—Търго-

<sup>1)</sup> „... Duo mercatores tantum, nationis Ragusinae, in ea adsunt catholici ritus qui diebus mercaturae veniunt et recedunt“ ... п. т. 259.

<sup>2)</sup> fasc. 53 № 1935.

<sup>3)</sup> Писмо отъ 21 септември 1680 отъ Никополъ fasc. 60 № 1983.

<sup>4)</sup> Писмо отъ 31 августъ 1680 отъ Белени. п. т.

<sup>5)</sup> Fermentžin, 305.

<sup>6)</sup> Fond. minori. B. 40 f. 55—67.